

bringe Broen for billigst Kjøb, og endelig, at den væsentligste Grund, der efter Ministerens Udtalelse har bragt ham til at gaae bort fra den søndre Bro, er, at Gaden ikke kunde føre dertil; den Grund har Intet at bethyde, siden Posten dog bestandig har kjørt derigjennem. Den ærede Minister antydede, som om jeg var traadt frem, jeg veed ikke for hvis Interesse — det forekom mig, at han sagde, at han troede det ikke, men han henfastede det som Noget, der dog ikke var utænkeligt. Jeg har ikke givet mig af med nogen Nyljøbinger i dette Spørgsmaal. Det eneste Spørgsmaal, nogen Nyljøbinger har talt til mig om, er det, der angaaer Seiladsen, og det har jeg ved mit Forslag temmelig lidt støttet mig paa. Det væsentligste Punkt, hvorpaa jeg støtter mig, er, at vi kunne faae en billigere og sikkrere Brobygning, og dernæst paa den — jeg maa tage mig den Frihed at kalde det — Skjodesløshed, hvormed man har behandlet dette Spørgsmaal, inden man lagde Sagen frem for Thinget. Jeg skal saaledes, saalænge den ærede Minister ikke erklærer, at han vil optage det Spørgsmaal paant om den søndre eller den midterste Bro og lade det afgjøre paa den simpleste Maade ved at licitere Bygningen bort — ligesaa godt kunne vi gjøre det ved en saadan Brobygning som at overlade Fernbaneanlæg til Private — tilraade Thinget at holde fast ved mit Endringsforslag. Derved komme vi netop til at lade Administrationen føle, at den maa vide, at det Rigtige er, at her skal foreligge et Valg, for at Thinget skal kunne votere Pengene dertil. Naar den ærede Minister fordrer, at vi skulle give Pengene paa Tro og Love, er det for meget forlangt; det have vi hidtil ikke seet gode Virkninger nok af til at gjøre det; det er hyppigt fleet, vi have ofte ladet os friste dertil; vi komme om nogen Tid til at betale 500,000 Rd., fordi vi have ladet os friste, og der er mange andre Tilfælde af samme Art.

Formanden: Med Hensyn til Begyndelsen af den ærede sidste Talers Foredrag, hvori han omtalte den Maade, hvorpaa den ærede Indenrigsminister under Forhandlingerne idag har udtalt sig om den Fremgangsmaade, der af Thinget er fulgt ved denne Sags Be-

handling, idet det har standset anden Behandling og henviist Sagen til ny Behandling af Udvalget, maa jeg gjøre den Bemærkning, at jeg har ikke opfattet den ærede Minister saaledes eller hørt, at han har udtalt sig paa en saadan Maade derom, at han skulde have betegnet den fulgte Fremgangsmaade som en for Thinget uværdig, hvad den ærede sidste Talers Udtalelse syntes mig at forudsætte. Den ærede Minister har kun udtalt, at han ikke fandt det hensigtsmæssigt, at Thinget brugte en saadan Fremgangsmaade, og det er en Udtalelse, som jeg ikke troer kan vække Anstød. Jeg skulde iøvrigt meget ønske, at man ved under Forhandlingerne at omtale den Maade, hvorpaa en Minister i Almindelighed optræder, ikke udtaler sig saaledes, som den ærede sidste Taler har gjort, thi jeg troer, at det vil lede Diskussionen ind paa en Vej, som ikke vil være ønskelig for Sagernes tilbørlige Fremme.

Eschering: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Eschering: Jeg troer, at naar den ærede Formand vil lægge Mærke til, hvorledes Indenrigsministeren vendte Talen imod mig, vil han see mig i det Mindste tilbeels retfærdiggjort.

Dvifsgaard: Den ærede Ordfører udtalte sin Glæde over den store Enighed, som her er tilstede om at ansee dette Anliggende som et almindeligt Vandvejsarbejde, men jeg har ialtsald ikke været af dem, der have været enige i en saadan Betragtning af de Bestemmelser, der ere optagne i Udvalgets Lovudkast. Jeg har saaledes — idet jeg meget maa beklage, at den høitærede Minister har frasaget sit engagement fremlagte Udcast, som jeg vilde tilraade, og som jeg fandt meget bedre end det Forslag, der er fremkommet i Betænkningen fra Udvalget — tilladt mig at stille Forslag til § 1 i det oprindelige Udcast. Jeg vilde ikke have gjort det, naar Betænkningen ikke havde givet Anledning dertil og viist mig Veien, ad hvilken